

[Kaj Hansen]

valutavirkningen osv., så er det korrekt, men det hænger også sammen med noget andet. Når vi i udvalget skal behandle dette lovforslag – som vi ikke tror kan gennemføres, som det er foreslået her, med en total ophævelse – så er det nødvendigt i den nuværende situation at se på, hvad en lempelse af udlånslofterne ville betyde på det beskæftigelsesmæssige område. For det er da helt klart, at en regulering af låneloftet også har beskæftigelsesmæssige virkninger. Vi har så mange arbejdsløse, at man også må se på i denne forbindelse her, om en hævelse af udlånslofterne vil få en beskæftigelsesgunstig virkning.

En anden ting, som man overhovedet ikke har taget op i forbindelse med dette lovforslag, er det mere uorganiserede lånemarked. Det er klart, at i den udstrækning der er begrænsninger med hensyn til realkredit og lån i pengeinstitutionerne, så blomstrer det grå pengemarked. Jeg synes, noget viser, at netop pantebreve flourer temmelig meget i tiden. Derfor må man også bedømme, om man kan begrænse de uheldige virkninger af det grå pantebrevsmarked netop ved en hævelse af lånelofterne for kreditinstitutioner og pengeinstitutioner.

Jeg mener, vi kan bruge lovforslaget på den gode facon, at vi i udvalget kan få ministeren til at undersøge nogle af de ting, som jeg her har påpeget. Det gælder ikke mindst de beskæftigelsesmæssige virkninger af at hæve låneloftet.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det fremgår helt tydeligt af de pjankede bemærkninger, fremskridtspartiet har fremsat til forslaget, at forslaget ikke er alvorligt ment, at det ikke skal tages alvorligt. Det er en spøg, og det er ikke nogen særlig god spøg.

Det er sådan set en skam, for der kan være behov for mere fundamentale overvejelser omkring vores samlede kreditpolitik, hvoraf bankernes udlånslofter jo kun er en lille flis. Vi oplever i disse år betydelige ændringer på hele kreditmarkedet med en stærk vækst i den uorganiserede kreditgivning, med pensionskassers og forsikringssekskabers indmarch på det mere eller mindre organiserede kreditmarked, men udlånsloft for obligationsudstedelse og for banker, med kompliceret samspil imellem rentedannelsen for statsobligationer

og lange kreditforeningsobligationer – i det hele taget en række fundamentale ændringer på hele kreditmarkedet.

Der er derfor et stigende behov for at gøre sig grundlæggende overvejelser om kreditmarkedets organisering og om en modernisering af de færdselsregler, der skal gælde for de enkelte dele af kreditmarkedet og i samspil med hinanden. Det er et spørgsmål, vi har rejst før, og et spørgsmål, vi agter at vende tilbage til.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal undlade at kommentere forslagsstillernes bemærkninger, og jeg skal også undlade at gå nærmere ind på det, som vel kunne være baggrunden for at gå i dybden med dette spørgsmål, nemlig den udvikling af det grå pengemarked, som vi er vidende om sker i øjeblikket, idet vi ikke mener, at nærværende forslag sådan set egner sig til at gå i dybden med dette spørgsmål, da vi ikke mener, forslaget er så seriøst, som man måtte kunne forvente af et sådant forslag.

Lad mig sige helt konkret, at vi tror ikke, tiden er inde til at ophæve udlånsloftet. På den anden side må vi sige, at den dag vores økonomiske situation bliver mere positiv eller den økonomiske udvikling bliver mere positiv, ja, så mener vi, tiden må være inde til i al fald at gå ind i overvejelserne om, hvorvidt man skal ophæve udlånsloftet. Men intet i øjeblikket tyder på en sådan positiv økonomisk udvikling, og man kunne have lyst til at sige, at regeringens totale mangel på initiativ i øjeblikket i hvert fald heller ikke tyder på, at en sådan positiv udvikling er inden for rækkevidde.

På denne baggrund afviser vi totalt forslaget.

Alfred Hansen (DR):

Enhver, der vil låne penge, kan låne penge. Spørgsmålet er blot, om folk skal kunne låne dem i banker og andre former for pengeinstitutioner til den af regeringen fastlagte maksimumsrente, eller om man vil tvinge dem til at søge ud på det grå pengemarked, altså det uorganiserede pengemarked, og dér betale en langt højere pris for den vare, som hedder penge.

Under normale forhold er der ingen, der låner flere penge, end de har brug for, for